

S jehlovkou od Skrbka

Dlouhá jehla hnaná silnou pružinou proniká papírovým obalem nábojnice, propichuje vrstvu střílného prachu a zabodne se do zápalky, která je umístěna pod střelou. Dojde k zážehu prachové složky a zbraň vystřelí. To je základní princip fungování jehlovky Dreyse, která ve třech válkách během sedmi let pomáhala sjednotit Německo.

POPTÁVKA PO JEHLOVKÁCH

Úspěchy pruské jehlovky ve válkách za sjednocení Německa inspirovaly některé další evropské mocnosti k zavedení jehlovek do svých armád. Francie zavedla jehlovky Chassepot, Italové přišli s jehlovkou Carcano a Rusové to zkusili s jehlovkou Carlé (Carl). Během sedmdesátých let 19. století pak všechny státy od jehlovek rychle ustoupily a zavedly jednoranové zbraně na náboje s kovovou nábojnicí.

Jehlovky představovaly více či méně slepou vývojovou větev palných zbraní, ale především z Dreyseho konstrukce se v dalších letech uplatni-

la dodnes nosná myšlenka válcového odsuvného závěru. Jehlovky také všem nevěřícím Tomášům mezi evropskými vojáky přesvědčivě dokázaly, že zedovky jsou zbraně vojensky použitelné, které lze se stávajícím technickým vybavením masově vyrábět a úspěšně je použít na bojišti.

Pruské jehlovky Dreyse se staly legendami. Byly první a velmi výrazně přispěly k vítězství Prusů ve

válkách let 1864 (Dánsko) a hlavně 1866 (Rakousko). Ve třetí válce proti Francii v letech 1870–1871 už byly jehlovky Dreyse ve srovnání s francouzskými jehlovkami Chassepot zastaralé, ale díky francouzské blamáži na počátku války nakonec dreyseovky obstály a jejich majitelé triumfovali.

Po jehlovkách Dreyse je dnes stále poptávka. V Německu, pro které představují jednu ze zbraní-legend, se s nimi nejpozději od 70. let dvacátého století sportovně střílí, a proto se tam také vyrábějí jejich repliky. Na našem území vznikla poptávka po jehlovkách hned po roce 1989, když už se konečně mohlo veřejně vzpomínat na válku roku 1866. „Prusové“ z vojenských historických jednotek potřebovali zbraně a těch bylo kriticky málo, protože ti opravdoví staří Prusové své originály v roce 1866 nemuseli v panice odhazovat a většinu si jich zase spořá-

Shoda zbraně ráže 15,4 mm ze Skrbkovy dílny s historickým originálem je dokonalá. Zkušební značka pochází z roku 2010 a úplně vlevo je výrobní značka v podobě klíče, podle které poznáte Skrbkovy výrobky.

